

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00414 / 06.02.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	ISĂRESCU Mugur. <i>Contribuții teoretice și practice în domeniul politicilor monetare și bancare</i> . București: Editura Academiei Române. 2009. Sursa suspiciunii: Sorin SEMENIUC / 23 ianuarie 2017 / www.romanialibera.ro
OA	ISĂRESCU, Mugur. <i>Reflecții economice. Vol.1. Piețe, bani, bănci</i> . București: Expert. 2001.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P01: p.131:19 - p.137:17	p.84:23 - p.89:27
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipele Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

766/00

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

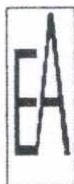
**CONTRIBUȚII TEORETICE ȘI PRACTICE
ÎN DOMENIUL
POLITICILOR MONETARE ȘI BANCARE**

*

BCU Cluj-Napoca

BIBCN201009509

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
București, 2009

572056

București, 2009

Copyright © Editura Academiei Române, 2009.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

Calea 13 Septembrie nr. 13, Sector 5

050711, București, România

Tel: 4021-318 81 46, 4021-318 81 06

Fax: 4021-318 24 44

E-mail: edacad@ear.ro

Adresa web: www.ear.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ISĂRESCU, MUGUR

Contribuții teoretice și practice în domeniul politicilor

monetare și bancare / Mugur Constantin Isărescu – București:

Editura Academiei Române, 2009-

2 vol.

ISBN 978-973-27-1892-6

Vol. I. – 2009 – isbn 978-973-27-1933-6

336.74

Redactor: MIRCEA DOBRE

Tehnoredactor: VIOLETA DORINA VLAD

Coperta: FLORENTINA MARIA POPESCU,
MARIANA ȘERBĂNESCU

Format: 16/70 x 100

Coli de tipar: 32,5

C.Z. pentru biblioteci mari: 332(498)

C.Z. pentru biblioteci mici: 33

relaxarea politicii macroeconomice, globalizarea cere îmbunătățirea competitivității economice. La nivel macroeconomic trebuie evitate deficitele fiscale nesustenabile sau supraaprecierea monedei naționale.

Obiectivele pe care le-am enunțat nu sunt posibil de atins fără existența unor companii puternice. În condițiile globalizării inevitabile, firmele românești trebuie să-și amelioreze capacitatea de a face față creșterii permanente a concurenței internaționale. Unii economiști tind să acorde un rol esențial în această privință politicilor industriale. În viziunea lor, politicile industriale ar trebui să aibă un rol important în sprijinirea companiilor românești în competiția internațională. Prea adesea, în această viziune, ajutor înseamnă protecționism. Este necesar să adoptăm o altă optică a politicilor industriale. În loc să protejeze firmele împotriva concurenței străine, măsurile de politică industrială ar trebui să aibă ca obiectiv resuscitarea forțelor pieței și protejarea concurenței corecte. Costurile pe termen lung ale protecției vor fi întotdeauna mai mari decât costurile liberalizării concurenței. Fără firme puternice, competitive, piețele românești vor fi invadate în continuare de bunuri importate.

4.3. Politicile cursului de schimb în condițiile globalizării P01

În abordarea tradițională, competitivitatea internațională este determinată de capacitatea de a reduce sau, cel puțin, de a stabiliza valoarea în valută a costurilor cu forța de muncă. Din această perspectivă, abordarea tradițională a competitivității internaționale se bazează pe trei criterii.

Primul criteriu se referă la menținerea dinamicii salariilor reale în limitele creșterii productivității muncii.

Al doilea criteriu arată necesitatea controlului ratei inflației interne, astfel încât creșterea prețurilor bunurilor necomercializabile (care nu

pot face obiectul comerțului internațional, dar dețin o pondere importantă în coșul de consum) să nu fie sistematic mai mare decât creșterea prețurilor bunurilor comercializabile (care pot face obiectul comerțului internațional și sunt, astfel, supuse presiunilor concurențiale din exterior).

Al treilea criteriu impune ajustarea cursului nominal de schimb pentru corectarea situațiilor care nu respectă primele două criterii.

În prezent, politicile economice dominante par să fie inspirate cu precădere de abordarea tradițională a competitivității internaționale. Politicile pieței muncii gravitează în jurul corelației dintre productivitatea muncii și salariul real. Obsesia politicilor macroeconomice o reprezintă controlul inflației. Dacă politicile pieței muncii sau cele macroeconomice se confruntă cu eșecuri, atunci se apelează la corectarea cursului de schimb pentru a se readuce costul unitar al forței de muncă la paritatea internațională și a se restabili poziția competitivă a producției interne.

Globalizarea ne obligă să luăm în considerare și alte abordări.

Într-un articol care s-a bucurat de o audiență largă, Paul Krugman a realizat una dintre cele mai severe critici la adresa abordării tradiționale a competitivității internaționale (*International Competitiveness: A Dangerous Obsession, 1994*). Conform opiniei lui Krugman, concurența internațională pe piețele bunurilor și serviciilor se realizează între producători și nu între țări. Producătorii concurează în sensul că pierderile unora se pot transforma în câștiguri pentru alții. Concurența își pierde însă relevanța la nivelul țărilor. Krugman susține că este lipsit de sens să se vorbească despre rivalitatea comercială a țărilor, deoarece toate câștigă din comerțul internațional.

Krugman arată însă că țările concurează în ceea ce privește atragerea factorilor internaționali de producție – capital și forță calificată de